

Tuhlaajapoika ja hänen veljensä

Jeesus kertoi seuraavanlaisen kertomuksen:

"Eräällä rikkaalla miehellä oli suuri, kaunis talo. Hänellä oli myös kaksi poikaa, joista hän piti huolta. Nuorempi heistä halusi nähdä maailmaa ja sanoi isälleen: 'Isä, anna minulle osuuteni omaisuudestasi.' Isä tuli surulliseksi, mutta jakoi omaisuutensa poikien kesken. Jo muutaman päivän päästä nuorempi kokosi kaikki varansa ja lähti kauas vieraille maille.

Poika kulki ja näki maailmaa, rahaa kului. Pian kaikki rahat olivat kuluneet. Maahan tuli huonot ajat ja poika joutui kärsimään puutetta. Silloin hän meni erään sikäläisen miehen palvelukseen, ja sai hoitaa sikoja. Nälkäänsä hän olisi halunnut syödä palkoja, sikojen ruokaa, mutta niitäkään ei hänelle annettu.

"Silloin poika ajatteli: 'Minun isäni työmiehillä on kaikilla yllin kyllin ruokaa ja kaikki hyvin. Nyt minä lähden isäni luo ja pyydän häneltä ja Jumalalta. Jospa pääsen isälle töihin.

Kun poika vielä oli kaukana, isä näki hänet ja heltyi. Hän juoksi poikaa vastaan, sulki hänet syliinsä. Poika pyysi anteeksi.

Isä sanoi palvelijoilleen: 'Hakekaa joutuin parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin, pankaa hänelle perheen sormus sormeen ja kengät jalkaan. Nyt syödään ja vietetään ilojuhlaa! Minun poikani oli kadoksissa, mutta nyt hän on löytynyt.' Niin alkoi iloinen juhla.

